

A sárkány egyik feje: Cornwall

Talán többen is emlékeznek még A bűvös kard - Camelot nyomában című rajzfilmre. És arra, hogy hogyan hívták benne a sárkány két fejét? Cornwall és Devon! Ez két szomszédos megye Anglia délnyugati csücskében: „elválaszthatatlanok, de mindig civakodnak egymással”.

Elöljáróban be kell vallanom: nekem és családomnak Cornwall a kedvenc helye Angliában, és szerintünk a hat kelta nemzet egyikének leszármazottai nagyon is barátságos népek, még ha a szomszédos devoniak mást is mondanának róluk.

Esőben strandidőben

A megye leghíresebb üdülőhelye St. Ives, ami fontos művészeti központ is, olyan, mint nekünk Szentendre. A tengerparti fotón, amit készítettem, egyetlen dolog

nem látszik, mégpedig, hogy esik az eső. Az angolokat ez nem zavarja, de legalábbis hozzászoktak. Mintha a legnagyobb kánikula lenne: játszanak, fürdenek, sétálnak. Nekünk furcsa, nekik természetes: tengerparton vannak, úgymint vízesek lesznek, amikor bemerészkednek a maximum 14 fokos vízbe. Egy angol ismerősöm magyarázta el egyszer, hogy ha ők az időjárás miatt nem azt csinálnák, amit elterveztek, akkor soha nem csinálnának semmit.

A St. Ives-öböl körül rengeteg étterem van pazar rálátással

az öbölre. A sok hajós program pedig különböző helyekre viszi el a turistákat – legalábbis dagálykor, mert apálykor annyira kiszárad az öböl, hogy még kocsival is lehet benne közlekedni. A hajókázás jó mókának tűnik, de ne felejtjük el, hogy Anglia csücskében vagyunk, az Atlanti-óceánnál! Csalóka a sima víztükör, mert a külső gát elég jól felfogja az óceán hullámmását. Úgyhogy érdemes megvárni egy visszatérő hajót, és megfigyelni az utasok arcát. Elgyötört tekintetek esetén megfontolandó ez a szórakozás azoknak, akik könnyen lesznek tengeri betegek.

Léggömbök sűrűjében

Angliában négy Tate galéria van, ebből három modern, vagyis

kortárs művészek munkáját bemutató. Az egyik – és folyamatosan megújuló – Tate St. Ivesben van. Soha nem hagynám ki, ha arra járok, és soha nem láttam viszont egyszer sem ugyanazt a műalkotást.

Ezen az utunkon két nagyon nagy ötletet láttunk, ami nagy sikert aratott a gyerekektől az idősebbekig mindenkinél. Az egyik az volt, hogy a galéria kupola alatti terét telerakták fehér léggömbökkel, s ott lehetett sétálni egyet. Érdekes és nem könnyű megkeresni az utat, és másokat megtalálni úgy, hogy körülöttünk a teljes tér tele van léggömbökkel. Elég hamar rájön az ember, hogy könnyen el tudja nyomni a léggömböket a feje fölé, és akkor a felsőbb szinteket látva könnyebb tájékozódni. A másik egy üres szoba volt, aminek a falát fehérre festették. A művész minden látogatót megkér, hogy álljon a falhoz, és bejelöli a magasságát, mellé odairja a nevét és a rögzítés dátumát.

A világ végén

St. Ives-től már nem kell sokat menjünk, hogy elérjünk a Land's Endhez, vagyis „a világ végére”.

Minden irányból a tenger veszi körbe a helyet, és a meredek sziklafalakat nézve megértjük, hogy úgy gondolták régen az emberek: innen nincs tovább. Sajnos mára eléggé kommersz lett a környék, a gyönyörű tájat egy vidámparkkal, 4D-s mozival és gyorsétermekkel csúnyították el. A kihelyezett jelzőtáblából pedig kiderül, hogy a világ mégis van tovább, például New York „csak” 3147 mérföldre, vagyis kicsivel több, mint 5000 kilo-

méterre található. Valamivel odébb egy régi fehér épület hirdeti, hogy ez az utolsó (vagy első) hely Angliában a felfrissülésre. Ez egy italt jelent, illetve a turizmus kiszolgálását apró ajándéktárgyakkal. A parkolóhoz vezető visszaút mentén egy kis miniház-kiállítást is megtekinthetünk.

A Cornwall-félsziget déli részénél, a világ végétől kicsit visszább, keletebbre fekszik St. Michael's Mount kis szigete, amelynek dombtetőjére egy erődöt építettek templommal. Ez egyike annak a 43 szigetnek Angliában, ami nincs híddal összekötve a szárazfölddel, vagyis dagálykor csak csónakkal, kisebb hajóval, apálykor pedig gyalog közelíthető meg. Gyalogosan

sem kell a sárban tapicskolnunk, mert a „tenger aljára” kövekkel kirakott széles járdát építettek, amin akár kisebb kocsik is be tudnak jutni a szigetre. Mi is a sétát választottuk, és megmásztuk a dombot, megnéztük a turisták számára megnyitott helyiségeket. A domb és az épület tetejéről is gyönyörű a kilátás minden irányba, így a parkra is, amelynek a sarkán találtak meg az itt lakó nemesek végső nyughelyét.

A kerekasztalnál

Utolsó állomásunk Cornwallban ezúttal Tintagel. Igen: Artúr ki-

rály és a kerekasztal lovagjai. Az az Artúr király, aki, ha egyáltalán élt, akkor az 5. század végén és a 6. század elején. Sok település bizonygatja kapcsolatát vele. Ilyen Glastonbury, ahol állítólag a sírja található, vagy Winchester, ahol a Great Hallban megtekinthetjük a híres kerekasztalt, ami 1463 óta van a teremben. És mivel a 13. századból származik, ezért biztosan nem lehet az a bizonyos kerekasztal.

Mi ezzel nem törődtünk, beleültünk Artúr király székébe, s megnéztük a kerekasztalt, ami 13 részre van bontva. Mindegyik

rész „meg van címkézve”, hogy ki ülhetett ott, és természetesen ott van a címere is. Mindez persze megfelelően borsos belépti díjért, de higgyék el, hogy megéri! A mondavilág kevésbé valószínű, mint a hely maga, ráadásul ez még mindig sokkal olcsóbb, mintha az itteni turistaboltok valamelyikében a híres kardot, az Excaliburt szeretnénk megvásárolni.

Es levezetésnek még két hely, ahová érdemes betérni. Az egyik az öreg postahivatal, amely most múzeumként üzemel. Nem csak postai emlékeket tekinthetünk meg, de láthatjuk azt is, milyen otthonokban éltek annak idején az itteniek. A másik a tintageli kastély, illetve annak romjai. Gyönyörű helyet találtak neki annak idején a tenger partján, a sziklák tetején, de a sok száz lépcső megmászása után abban sem kételkedhettünk: meglehetősen edzettek lehettek az elődök a sok lépcsőzéstől.

(Utunkat folytatjuk majd Devonban!)

Kép és szöveg: Juhász István

Devon: dugig tömött angol ékszerdoboz

Devon: egy kis ékszerdoboz telis-tele apró színes ékkövekkel. Ilyen az exeteri katedrális, a nyáron zsúfolt Torquay-Paignton-tengerpart, vagyis az angol riviéra, a Dart folyó deltájában található Dartmouth, A sátán kutyájából elhíresült Dartmoor vagy a vízeséséről híres Lydford Gorge.

Ígéretet tettünk februárban megjelent lapszámunkban a Cornwall megyét bemutató cikkünk végén, hogy folytatjuk majd turistáskodásunkat Anglia délnyugati csücskében. Ígéret szép szó..., úgyhogy tartsanak most velünk a Cornwall-lal szomszédos Devon megyébe!

Drake kapitány meg a bowls

1050 körül kezdték építeni, és 1400 táján „érte el” ma is látható formáját az exeteri katedrális, amely a világ leghosszabb, megszakítatlan középkori boltíves mennyezetével büszkélkedhet: mintegy 96 méter. Nekünk, magyaroknak külön öröm, hogy magyar nyelven megírt tájékoztatóval is kedveskednek a turistákat fogadó és irányító alkalmazottak. A második legérdekesebb hely Exeterben pedig a The Quay, vagyis „a rakpart” az Exe folyó mentén. Itt található

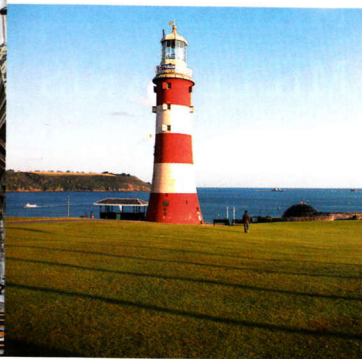

a The Prospect nevű kiskocsmá, ahol az Onedin család című tévésorozat több epizódját is rögzítették a kikötői jelenetekkel együtt.

Bár Devon megye székhelye Exeter, sokkal nagyobb nála a tengerparton Plymouth. Hatal-

mas, több mint három és fél négyzetkilométeres parkja, a Mount Edgcombe Country Park a rajta lévő házzal együtt egykor az Edgcombe családé volt. Ma élő tagja, a nyolcadik a grófi ágon, már nem tulajdonosa a területnek, az ma már a városé.

A Hoe Plymouth nagy tere a tengerpart előtti domb tetején. Az itt álló világítótorony a város jelképe. Mint sok más angol

városba az elmúlt években, ide is került egy nagy óriáskerék. Több katonai emlékművet is találunk itt, illetve egy gyönyörű pályát, aminek gondosan rövide vágott, tömör, zöld gypén hétvégezte fehérbe öltözött játékosok játszanak bowls-t. A

Irók imádott lépvidéke

Ha már Drake kapitányt emlegettük az imént, akkor két másik nevezetességről is szót kell ejtenünk. Az egyik a Buckland-apátság Plymouth-tól északra, ahol Drake lakott Angliában. Az épület ma múzeum, s legcsodálatosabb a lépcsőháza a fából készült korlátsorral és a kazettás fali burkolattal. A másik hely

hagyomány szerint itt játszott Sir Francis Drake kapitány is, amikor II. Fülöp spanyol király Anglia ellen küldött armadája feltűnt a látóhatáron, a tengeren 1588-ban. „Van elég idő befejezni a játékot és megverni a spanyolokat is” – mondta Drake, és folytatta.

Plymouth öreg városrésze a Barbican, ahol több mint 100 műemléképület áll ma is. Itt van a vitorlás hajók kikötője is, s itt találjuk a Mayflower-lépcsőket egy emlékművel. Ezekon a lépcsőkön szálltak be a Mayflower nevű hajóba 1620. szeptember 6-án az angol puritán telepesek, hogy elinduljanak Amerikába. Ők 102-en voltak az első európai telepesek Új-Angliában, ők alapították meg az ottani

Plymouth-ot a mai Massachusetts államban. Az angol protestáns egyház elnyomta a puritánokat és más kisebb vallási felekezeteket, ezért indultak el az ismeretlenbe. Így a Mayflower a szabad vallásgyakorlás jelképe lett.

keletre Brixham, ahol Drake legendás hajóját, vagyis annak egy tökéletes másolatát járhatjuk be. Ezt használták a Drake-ről szóló tévésorozathoz, s a forgatás befejezésekor, 1963-ban a brixhami öbölbe került. 1973-ban amúgy készült egy másik „replika” is, ami 225 ezer kilométert hajózott. Négy filmben szerepelt, majd 1996-ban Londonban, a St. Mary Overie Dockban helyezték el, ahol látogatható.

Am hagyjuk most el a városokat és kikötőket! Irány Dartmoor, a lépvidék! A Dartmoori Nem-

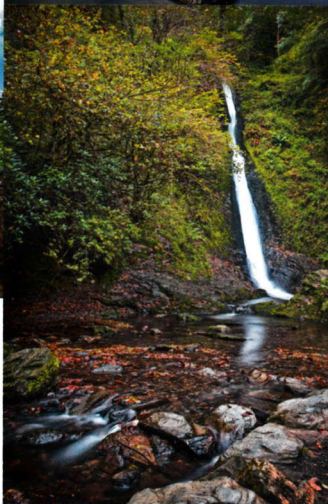
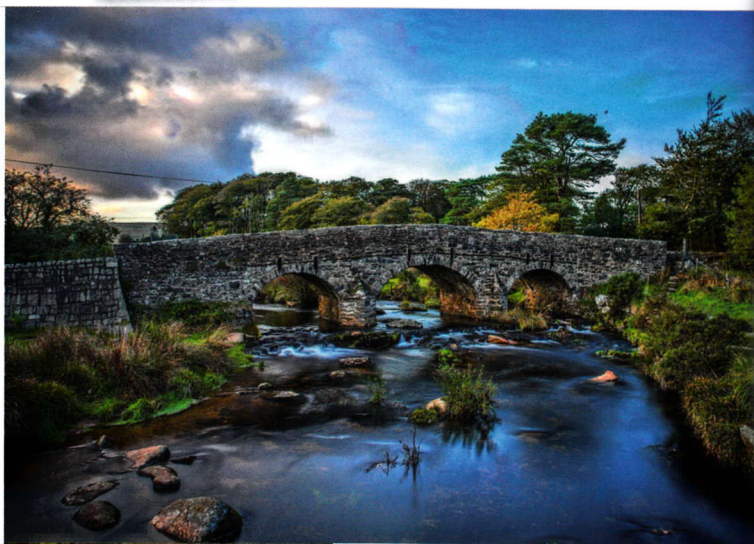
Ötórai tea

Hamisítatlan angol délutáni teázásra kiváló hely Totnes a Dart folyó partján, ott is az Anne of Cleves teázó. A teához nemcsak a pogácsa, a dzsem és a „clotted cream” szükséges, de a megfelelő teás szett és a régies hangulat is, hogy azt képzelhessük: 100–150 évvel korábban vagyunk, és nemesi társaságban kortyolgatjuk italunkat.

zeti Park 954 négyzetkilométer. A vidék legnagyobb folyója a Dart, ami hatalmassá duzzadva Dartmouth-nál éri el a tengert. A nemzeti park turisták ezreit vonzza minden hétfvégén. A túrázás angol szokás szerint időjárás-független, vagyis ugyanúgy csinálják szakadó esőben, mint ragyogó napsütésben. A legjellemzőbb ugyanakkor ezen a tájon a szemerkélő eső, szitáló köd.

A táj misztikuma rengeteg művészt és írórt meghihletett. Elsőként persze Sir Arthur Conan Doyle-t kell említenünk A sátn kutyájával, de Agatha Christie

is gyakran használta történetei színhelyéül. Még a Harry Potter és a Tűz Serlegében is feltűnik a vidék: az 1994-es kviddics világtupa utolsó mérkőzése Írország és Bulgária között itt játszódik. A területen lovak, marhák, juhok szabadon vannak, nekik van elsőbbségük az utakon, és „ezt tudva” eléggé biztonságban is érzik magukat. Kocsival

csak nagyon lassan lehet haladni, folyamatosan kerülgetve az állatokat, amiket a legkisebb mértékben sem rémít meg egy autó közeledése.

Dartmoor északnyugati határán található a Lydford Gorge természetvédelmi terület. Csaknem hét fontért órákon át sétálhatunk a gyönyörű, erdővel borított dombokon, láthatjuk a White Lady-vizesést, s bejuthatunk az Ördög katlanjába is.

Riviera fürdőzők nélkül

És akkor jöjjön az angol riviera! Itt írta híres történeteit Agatha Christie, és nagyon sok közülük itt is játszódik. A tengerparton egymás mellett sorakoznak a kis fehér házikók egyetlen színes ajtóval. Ezeket hetekre vagy akár egy teljes időnyre ki lehet bérelni. A kerti grilltől a napernyőig minden van bennük: nappal kipakolnak eléjük, és sütnék-főznek, iszogatnak, pihengetnek a nyaralók. Azon viszont nem

kell meglepődni, hogy a vízben nem sokan vannak. A hőmérséklete általában 12-13 fok, de a legnagyobb angol kánikulában (ez általában 26 fok) sem emelkedik 14-15 fok fölé.

Nem kell sokat autózniuk a tengerpartról, hogy elérjék a Cockington nevű kis falucskát, ami az egyik legszebb drágakő Angliában. A település 2500 éve létezik. A parkolóban kiszállva a kocsiból nádfedeles házacsákák

vesznek körbe bennünket, amik mesebeli mézeskalács házikókra emlékeztetnek. Bennük szuvenirboltok, illetve kávézók működnek.

A Cockington család itteni birtokát a névadó familia csak 1048-tól 1348-ig birtokolta, az utolsó család, amely magáénak tudhatta, a Mallock volt, 1654-től 1932-ig. Őket Agatha Christie is gyakran látogatta. Miss Marple történetei közül a Miért nem

szóltak Evansnek? címűt Christopher Mallocknak ajánlotta. Ma a házban teázó és múzeum van, a ház előtti parkban gyakran játszanak crickettet, a mögötte lévő területet pedig kézművesek – arany- és ezüstművesek, üvegesek, kerámia-gyártók – lakták be, akiknek munkáját, kezűgyességét óráig csodálhatjuk.

Kép és szöveg:
Juhász István

VÁLTOZATOS PROGRAMAJÁNLATAINK

Pozsony – Prága – Bécs

Időpont: 2015. 07. 25.
Hotel 3*
Reggelivel:

34 900 Ft/fő

Tunézia, Yasmine Hammamet

Időpont: 2015. 05. 22.
All inclusive ellátással:

83 900 Ft/fő-től

Tunézia, Port El Kantaoui

Időpont: 2015. 05. 22.
El Mouradi El Palace 5*
All inclusive ellátással:

98 900 Ft/fő-től

Tunézia – Djerba

Időpont: 2015. 06. 02.
El Mouradi Djerba Menzel 4*
All inclusive ellátással:

105 900 Ft/fő-től

India, Aranyháromszög

Időpont: 2015. 10. 27.
3-4*-os szállodák
Reggelivel:

199 900 Ft/fő-től

Sissi nyomában

Időpont: 2015. 07. 22.
Szálloda, panzió
Reggelivel:

79 900 Ft/fő

A felüntetett árak nem tartalmazzák: BBP és útlemondási biztosítást, a foglalási díjat, a repülőtéri illetéket, a kerozin felárat és az esetleges vízum díjakat.
*Az árak egyes máltai ajánlatunk esetében tartalmazzák a repülőjegyet, illetéket, transzfereket, szállást a megadott ellátással, de nem tartalmazzák a BBP és a kötelező 1,5 %-os sztróna biztosítást.
A pontos indulási időpontokról és a részletes programmal kapcsolatban honlapunkon és kollégáinknál tájékozódhat.

www.nagyutazas.hu

Tel.: 06 1 371 21 91 • Fax: 06 1 371 21 92 • Mobil: 06 30 3 43 43 43 • E-mail: info@nagyutazas.hu
MKEH engedélyszámunk: U-001016

A sárkány egyik feje: Cornwall

Talán többen emlékeznek még A bűvös kard – Camelot nyomában című rajzfilmre. A filmben minden megvan, amiről most szó lesz, de én mégis egy állatot, a kétfejű sárkányt emelném ki először. Emlékeznek még, hogy hogyan hívták a sárkány két fejét? Cornwall és Devon. Elválaszthatatlanok, de mindig civakodnak.

Nincs ez másképp a valóságban sem. Amikor sok évvel ezelőtt először Plymouth-ban jártam, akkor egy családnál laktam. Plymouth kétharmada Devon megyében, a harmadik harmad meg Cornwall megyében fekszik. A családfő kérdezgette, hogy merre akarok szétnézni. Amikor Cornwall szóba került, akkor csak legyintett: oda teljesen felesleges mennem, semmi látnivaló nincsen, ráadásul az ott lakók még csak nem is angolul beszélnek, így úgy sem értenék semmit sem. Egy évvel később megint ott jártam, ugyanannál a családnál. A családfő első mondata az volt, hogy el kell menjek Cornwall-ba, mert az gyönyörű és mesés táj, ráadásul az ott lakók is nagyon kedvesek és barátságosak. Azt előljáróban el tudom mondani, hogy nekem és a családomnak is Cornwall a kedvenc helye Angliában és szerintünk a hat kelta nemzet egyikének leszármazottjai igen is nagyon kedves és barátságos emberek.

Útunkat kezdjük Sz. Ives-ban. St. Ives Cornwall leghíresebb üdülőhelye, s mindezen túl fontos művészeti központ. Olyan mint nekünk Szentendre.

A tengerparti fotón egyetlen dolog nem látszik, még pedig, hogy esik ez eső. Az angolokat ez nem zavarja, legalábbis hozzászoktak. Egy angol ismerősöm magyarázta el egyszer, hogy ha ők az időjárás miatt nem azt csinálnák, amit elterveztek, akkor soha nem csinálnának semmit. Nézzék meg a fotót! Mintha a legnagyobb kánikula lenne: játszanak, fürdenek, sétálnak. Mindez esőben. Azonban ne felejtsek el: ami most nekünk furcsa, az nekik természetes. Ráadásul tengerparton vannak, vagyis úgyis vizesek lennének, amikor belemerészkednek a max. 14 fokos vízbe. A St. Ives öböl körül rengeteg étterem helyezkedik el, rálátással az öbölre. Sok hajós program is van, különböző helyekre viszik el a turistákat, legalábbis akkor, amikor dagály van, mert apálykor – amint az a fotón is látszik – kiszárad az öböl annyira, hogy még kocsival is lehet benne közlekedni. A hajókázás jó mókának tűnik, de ne felejtsük el, hogy Anglia csücskében vagyunk, közvetlenül az Atlanti óceán partján. A sima víztükör is csalóka, mert a külső gát elég jól felfogja az óceán hullámzását. Ezért érdemes megvárni egy hajó visszaérkezését és megfigyelni az utasok arcát. Elgyötört tekintetek esetén meggondolandó ez a szórakozás azoknak, akik könnyen lesznek tengeri betegek. Angliában négy Tate Galéria van, ebből három modern, vagyis kortárs művészek munkáját bemutató. Az egyik és tapasztalatom szerint a legérdekesebb és folyamatosan megújuló Tate Galéria éppen St. Ives-ban van. Soha nem hagynám ki, amikor erre járok és soha nem kellett kétszer megnézni egyetlen műalkotást sem. A mostani útunknál két nagyon nagy ötletet láttunk, amely nagy sikert aratott a gyerekektől kezdve az idősebb nemzedékig. Az első, hogy a galéria kupola alatti terét telerakták fehér léggömbökkel. Ide lehet bemenni sétálni egyet. Természetesen a bent lévők számát folyamatosan ellenőrzik és nem engedik, hogy túl sokan menjenek be. Érdekes dolog megkeresni az utat és másokat megtalálni úgy, hogy körülöttünk a teljes tér tele van léggömbökkel. Még egy kijáratot sem olyan egyszerű megtalálni, de elég hamar rájövünk, hogy a fejünk felől a léggömböket könnyen el tudjuk nyomni és akkor a felsőbb szinteket látva könnyebb tájékozódni. A másik látnivaló egy üres szoba, amelynek a falát fehérre festették. A művész minden oda betévedő látogatót megkér, hogy álljon a falhoz és bejelölje a magasságát és odaírja mellé a nevét és a dátumot. A szórás érdekes képet mutat a látogatók magasságára.

A világ végén Arthur király nyomában

St. Ives-ből már nem kell messze menjünk, hogy elérjünk a Land's End-hez, vagyis a világ végére. Elég nehezen esett le először, de megértettem, hogy ez a mesékből olyan jól ismert hely. Vándorlásaik során a mesehősök eddig tudtak eljutni, tovább már nem lehetett, minden irányból a tenger veszi körbe a helyet. Sajnos mostanában eléggé kommersz lett a környék, a gyönyörű tájat egy vidámparkkal, 4 dimenziós mozival és gyors éttermekkel csúnyították el. Szerencsére még van olyan hely, ameddig nem jutottak el. Az itt lévő útjelző táblából azért már kiderül, hogy a világ mégis van tovább, például New York „csak” 3147 mérföldre, vagyis kicsivel több, mint 5 ezer km-re található. Azonban a meredek sziklafalakat nézve megértjük, hogy úgy döntöttek régen az emberek, hogy innen nincs tovább, ezért itt van vége a világnak. Később már csak egy régi fehér épület található, amely hirdeti, hogy ez az első és az utolsó hely Angliában a felfrissülésre, amely egy italat jelent, illetve a turizmus kiszolgálását apró kis ajándéktárgyakkal. A parkolóhoz vezető másik visszaút mentén egy kis miniház kiállítást is megtekinthetünk.

St. Michael's Mount keletebbre, de a félsziget déli részén található kis sziget, mely dombjának tetején egy erődöt építettek templommal együtt. A sziget egyike annak a 43 szigetnek Angliában, amely nincs híddal összekötve a szárazfölddel, vagyis dagálykor csak csónakkal, kisebb hajóval, apálykor pedig gyalog közelíthető meg. Gyalogosan sem kell a sárban végigmenjünk, mert a tenger aljára kövekkel kirakott széles járdát építettek, amelyen akár kisebb kocsik is be tudnak jutni a szigetre ilyenkor. Mi is a sétát választottuk és megfelelő módon beosztva az időnket, meg tudtuk mászni a dombot, meg tudtuk nézni a turisták számára megnyitott helyiségeket, ki tudtunk menni a szabadba, mind a domb, illetve az épület tetején, ahonnan gyönyörű kilátás volt minden irányba, illetve a parkba, amelynek a sarkán találtuk meg az itt lakó nemesek végső nyughelyét.

Utolsó állomásunk Cornwall-ban Tintagel. Igen, Artúr király és a kerekasztal lovagjai. Az az Artúr király, aki, ha egyáltalán élt, akkor ezt az 5. század végén és a 6. század elején tette. Sok tepelülés vetekszik most ezért a mondavilágért és bizonygatja kapcsolatát Artúrral. Ilyen Glastonbury, ahol állítólag a sírja található vagy éppen Winchester, ahol a Great Hall-ban megtekinthetjük a híres kerekasztalt, amely 1463 óta van a teremben és mivel a 13. századból származik, ezért biztosan nem lehet az a bizonyos kerekasztal. Mi ezzel nem törődünk semmit sem, irány az itteni Great Hall, ahol beleülhetünk Artúr király székébe, megnézhetjük a kerekasztalt, ami itt 13 részre van bontva és mindegyik rész meg van címkézve, hogy ki ülhetett ott és természetesen a címere is megtalálható az adott részen. Mindez persze egy megfelelően borsos belépőjegy megvásárlása után. Higgyék el, hogy megéri. A mondavilág kevésbé valószínű, mint a hely maga, ráadásul ez még sokkal olcsóbb, mint később ha az utáckon sétálva a turistaboltok valamelyikében a híres kardot, az Excalibur-t szeretnénk megvásárolni. Levezetésnek két hely még ahová mindenképpen érdemes betérni. Az első az öreg postahivatal épülete, amely most múzeumként üzemel és ahol nemcsak postai tárgyakat tekinthetünk meg, de láthatjuk, hogy milyen otthonokban élhettek annak idején az itt lakók. A másik hely a Tintagel-i kastély, illetve annak romjai. Gyönyörű helyet találtak annak idején, akik elkezdték építeni a kastélyt a tenger partra, a sziklák tetejére, de a sok száz lépcső megmászása után az is eszünkbe jut, hogy elég edzettek is lehettek a mindennapos lépcsőmászás miatt.

Devon, az angol riviéra hazája

Devon. Egy kis ékszerdoboz és teles tele apró, de annál gyönyörűbb kis színes ékkövekkel. Ilyenek a nyáron zsúfolásig telt Torquay-Paignton tengerpart, a Dart folyó deltájában található Dartmouth, a Plymouth-i Hoe vagy a Mount Edgcumbe ház a hatalmas parkjával, az Exeter-i katedrális, a Sátán kutyájáról elhíresült Dartmoor és a Fehér Hölgy nevet kapott vízeséséről híres Lydford Gorge, csak, hogy egy párat említsek itt előljáróban.

Kezdjük Exeter-rel, annak is a Katedrálisával. Az épületet 1050 körül kezdték építeni és 1400 körül érte el a ma is látható formáját. Az Exeteri Katedrális büszkélkedhet a világ leghosszabb megszakítatlan középkori boltíves mennyezetével, amely mintegy 96 m hosszú. Nekünk magyaroknak külön öröm, hogy magyar nyelven megírt tájékoztatóval kedveskednek a turistákat fogadó és irányító dolgozók. Másik érdekes hely Exeterben a The Quay, vagyis „a rakpart” az Exe folyó mentén. Itt található a The Prospect kiskocsmá, amelyben az Onedin család TV sorozat több epizódját rögzítették a kikötői jelenetekkel együtt.

Bár Exeter Devon megyeszékhelye, de nála sokkal nagyobb a tengerparton Plymouth. Kezdjük Plymouth megismerését a Mount Edgcumbe Country Park-kal. A gyönyörű zöld fűves park nagyobb mint 3,5km² és a házzal együtt az Edgcumbe családhoz tartozott. A család ma is élő tagja, a nyolcadik a grófi ágon, már nem tulajdonosa a területnek, az ma már a Plymouth város önkormányzatának tulajdona. Plymouth nagy tere a tengerpart előtti domb tetején a Hoe. Az itt található világító torony a város jelképe lett. Az elmúlt években mint sok más angol városba, ide is került egy nagy óriáskerék. Több emlékművet is találunk itt, amely egyrészt az I. és II. Világháborúban elesett katonákról emlékezik meg, illetve a Spanyol Armada vereségére. Természetesen található itt egy gyönyörű pálya amelynek rövidre vágott, tömör zöld gypén hétvégente a fehérbe öltözött játékosok bowls játékába feledkezhetünk bele. A hagyomány szerint itt játszott Sir Francis Drake kapitány, amikor a Spanyol Armada látótávolságba került. „Elég idő van befejezni a játékot és megverni a spanyolokat is” mondta és folytatta a játékot. A Barbican terület Plymouth öreg városrésze, ahol több, mint 100 műemlék épület áll még ma is. Itt van a vitorlás hajók kikötője is. Itt találjuk a Mayflower lépcsőket egy emlékművel, amely lépcsőkön szálltak be a Pilgrimek, az angol puritánok, akik 1620. szeptember 6-án Plymouth-ból indulva megérkeztek Amerikába, a mai Plymouth-ba. Ez a 102 utas volt az első európai letelepedő Új-Angliában. Az Amerikai Egyesült Államok lakói közül többen az ők leszármazottjaiknak tekintik magukat. Az angol protestáns vallás elnyomta a puritánokat és a kisebb vallási felekezeteket, de a Mayfloweren ők is gyakorolhatták vallásukat, ezért a Mayflower a szabad vallásgyakorlás jelképe lett.

Ha már Drake kapitánynál vagyunk, akkor két másik helyet kell még megemlítsünk. Az első Buckland Abbey, ahol Drake kapitány Angliában élt. Az épület ma múzeum, ahol bár sok érdekes történetet megismerhetünk, de mégis a legcsodálatosabb a lépcsőháza, a fából készült korlátsorral és a kazettás faliburkolattal. A másik hely Brixham, ahol Drake legendás hajóját, vagyis annak egy tökéletes másolatát járhatjuk be. Ezt a hajót használták a Sir Francis Drake TV sorozat forgatásánál, majd annak befejezésekor, 1963-ban került ebbe az öbölbe. Csak érdekességképpen megjegyezném, hogy 1973-ban készült egy másik replica is, amely 225 ezer km-t hajózott, amely azt jelenti, hogy több, mint ötször kerülte meg a Földet. Útja során négy filmben szerepelt, majd 1996-ban Londonban a St. Mary Overie Dock-ban került elhelyezésre, ahol még ma is fogadja látogatóit.

A Dartmoor-i Nemzeti Park 954km² nagyságú. A terület legnagyobb folyója a Dart folyó, amely később hatalmasra duzzadva Dartmouth-nál éri el a tengert. A park turisták ezreit vonzza minden hétvégén. A legnépszerűbb program a túrázás, amely angol szokás szerint időjárás független, vagyis a legragyogóbb napsütésben éppúgy, mint a szakadó esőben. A legjellemzőbb talán mégis a szemerkelő eső, szitáló köd ezen a tájon. A táj misztikuma rengeteg művészt és írókat megihletett. Elsők között említeném Sir Arthur Conan Doyle-t A sátán kutyájával, de Agatha Christie is gyakran használta történeteinek színhelyéül. Még a Harry Potter és a Tűz Serlegében is feltűnik a táj: az 1994-es kviddics világ kupa utolsó mérkőzése Írország és Bulgária között itt játszódik. A terület szerintem azért nagyon érdekes, mert lovak, marhák, juhok szabadon vannak a területen. Nekik van elsőbbségük az útakon és ezt tudva eléggé biztonságban érzik magukat. Kocsival nagyon lassan lehet haladni, folyamatosan kerülgetve az állatokat, amelyeket a legkisebb mértékben sem rémít meg egy kocsis közeledése.

Folytassuk tovább útunkat a természet lágy ölén és látogassuk meg a Dartmoor északnyugati határa mellett található Lydford Gorge természetvédelmi területet, ahol közel hét fontért órákon keresztül sétálhatunk a gyönyörű erdővel borított dombokon. Itt láthatjuk a White Lady (Fehér Hölgy) vízesést, de bejuthatunk az Örög katlanjába is.

A végállomásunk pedig az angol riviéra. Itt írta híres történeteit Agatha Christie és természetesen nagyon sok közülük itt is játszódik. A tengerparton egymás mellett sorakoznak a kis fehér 'házacskák' egyetlen színes ajtóval. Ezeket bérelni lehet hetekre vagy akár egy teljes idényre. A kerti grill-től kezdve a napernyőig mindent tárolnak benne, nappal kipakolnak elé és sütnék-főznek, iszogatnak, pihengetnek a nyaralók. Azon viszont nem kell meglepődni, hogy a vízben nem sokan vannak. A víz hőmérséklete általában 12-13 fok, de a legnagyobb angol kánikulában (ez általában 26 fok) sem emelkedik 14 -15 fok felé a tenger hőmérséklete. Nem kell sokat mennünk kocsival a tengerpartról, hogy elérjük a még Torquay-hoz tartozó Cockington nevű kis falucskát, amely az egyik legszebb drágakő Angliában. A település 2500 éve létezik! A parkolóban kiszállva a kocsiból nádfedeleles házacskák vesznek körbe bennünket. Olyan mesebeli mézeskalács házikókra emlékeztetnek. Bennük szuvenir boltok, illetve kávézók találhatóak. Tovább megyünk a Cockington család birtokára, amelyet a névadó család 1048-tól 1348-ig birtokolt. Az utolsó család a Mallock család volt, aki birtokolta a területet 1654-től 1932-ig. A családot Agatha Christie is gyakran látogatta. A Miss Marple történeteik közül a Miért nem szóltak Evansnek? darabot Christopher Mallock-nak ajánlotta (dedikálta) a híres író. Ma a házban teázó és múzeum található. A ház előtti parkban gyakran játszanak cricket-tet, a mögöttes területet pedig kézművesek (aranyműves, ezüstműves, üveg- és kerámia gyártók) lakták be, akiknek a készülő munkáját figyelemmel kísérhetjük az elejétől a befejezésig.

Ha ki szeretnénk próbálni a hamisítatlan angol délutáni teázást, akkor erre a legmegfelelőbb hely Totnes, ott is az Anne of Cleves teázó. A teához nemcsak a pogácsa, jam és a „clotted cream” szükséges, de a megfelelő teás szett és a régies hangulat, hogy azt tudjuk képzelni, hogy mintegy száz évvel ezelőtt vagyunk és nemesekkel körbevéve kortyolgatjuk meleg italunkat. Ha pedig estére is programot szeretnénk, akkor javaslom a „Kis Színház”-at, amelyhez egy templomot alakították át és már több nyáron sorzatban adnak 3-3 részt a Waczak Szálló (Fawley Towers) hamisítatlan angol TV sorozatból.